

W jej opinii Komisja w oparciu o niewłaściwe z punktu widzenia prawa i niewłaściwe rzeczowo powody wyszła z założenia, że skarżąca wywarła określony wpływ na zachowanie rynkowe spółek Ballast Nedam Infra BV i Ballast Nedam Grond en Wegen BV.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się, po pierwsze, na naruszenie art. 81 WE. Po drugie, zarzuca ona naruszenie ogólnych zasad prawa wspólnotowego, w szczególności zasady domniemania niewinności. Wreszcie powołuje się ona na naruszenie art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 i prawa do obrony, jako że odpowiedzialność skarżącej została przyjęta dopiero w decyzji. Wobec tego nie miała ona możliwości obalenia tego twierdzenia na podstawie materiału dowodowego.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Ballast Nedam Infra przeciwko Komisji

(Sprawa T-362/06)

(2007/C 20/41)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ballast Nedam Infra BV (przedstawiciele: adwokaci A.R. Bosman i J.M.M. van de Hel)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie nieważności podanej do jej wiadomości w dniu 25 września 2006 r. decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), w zakresie w jakim decyzja ta jest do niej skierowana;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji, w zakresie w jakim jest on do niej skierowany, w każdym zaś wypadku obniżenie kwoty grzywny nałożonej na nią w art. 2 decyzji;
- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim jest on do niej skierowany, o ile dotyczy on czasu trwania naruszenia do października 2000 r. oraz odpowiednie obniżenie kwoty grzywny wymierzonej w art. 2 decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 13 września 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 WE

(sprawa COMP/38.456 — Bitum — Niderlandy), na mocy której wymierzono jej grzywnę z tytułu naruszenia art. 81 WE.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje się, po pierwsze, na naruszenie art. 81 WE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003. Komisja nie udowodniła, że istnieje jednolite i ciągłe naruszenie art. 81 WE. Komisja nie przedstawiła dowodu na to, że dostawcy asfaltu i duże przedsiębiorstwa zajmujące się budową dróg ustalały wspólnie cenę brutto asfaltu oraz że duże przedsiębiorstwa zajmujące się budową dróg miały interes w zawarciu tego porozumienia. Co więcej, zdaniem skarżącej Komisja niesłusznie potraktowała jako naruszenie art. 81 WE porozumienia w sprawie standardowego rabatu oraz życzenie przedsiębiorstw zajmujących się budową dróg, by uzyskać lepsze warunki niż mniejsze przedsiębiorstwa zajmujące się budową dróg o mniejszym zapotrzebowaniu na asfalt.

Po drugie, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 81 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 oraz wytycznych Komisji w sprawie metody ustalania grzywien⁽¹⁾. Jej zdaniem Komisja błędnie oceniła wagę naruszenia.

Po trzecie, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 81 WE, jako że Komisja w oparciu o niewłaściwe z punktu widzenia prawa i niewłaściwe rzeczowo powody wyszła z założenia, że skarżąca wywarła określony wpływ na zachowanie rynkowe spółki Ballast Nedam Grond en Wegen BV.

Wreszcie skarżąca zarzuca naruszenie art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 oraz prawa do obrony, jako że Komisja odebrała jej możliwość sprostowania szeregu nowych oświadczeń zawartych w decyzji dotyczących udziału skarżącej w domniemanym naruszeniu w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 1 października 2000 r.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2006 r. — Honda Motor Europe przeciwko OHIM — SEAT (MAGIC SEAT)

(Sprawa T-363/06)

(2007/C 20/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Honda Motor Europe Ltd (Slough, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Malynicz, Barrister, N. Cordell, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Seat SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej wydanej w dniu 7 września 2006 r. w sprawie R 960/2005-1;
- postanowienie, że Urząd i pozostałe strony postępowania poniosą koszty własne oraz koszty poniesione przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „MAGIC SEAT” dla towarów i usług z klasy 12 — siedzenia samochodowe i mechanizmy siedzeń samochodowych, części, łączniki i akcesoria do tych towarów — zgłoszenie nr 2 503 902

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: SEAT SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „SEAT” dla towarów i usług z klasy 12

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94

W uzasadnieniu swoich żądań skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza zastosowała niewłaściwe podejście do analizy znaków na płaszczyźnie wizualnej, udzielając ochrony jedynie słownemu elementowi złożonego znaku wcześniejszego, który to znak zawiera duży i rzucający się w oczy element charakterystyczny.

Zdaniem skarżącej dokonane przez Izbę Odwoławczą porównanie znaków towarowych na płaszczyźnie fonetycznej obarczone jest dwoma błędami. Po pierwsze Izba Odwoławcza nie zauważyła, że słowo MAGIC w określeniu MAGIC SEAT nie jest wymawiane jak słowo hiszpańskie i w związku z tym znak towarowy MAGIC SEAT jako całość również nie byłby wymawiany na sposób hiszpański. Po drugie nie uwzględniła ona okoliczności, że słowo MAGIC jest pierwszym słowem dwuwyrzowego określenia MAGIC SEAT.

Ponadto Izba Odwoławcza nie zastosowała w niniejszej sprawie „zasady kontrastu” i w związku z tym, w ramach analizy dokonanej przez nią na płaszczyźnie koncepcyjnej, nie zostało uwzględnione, że wcześniejszy hiszpański znak towarowy zawierający słowo SEAT oraz duży charakterystyczny element w postaci litery „S”, jest wyraźnie od razu postrzegany jako oznaczający hiszpańskiego producenta samochodów, podczas gdy

znak towarowy MAGIC SEAT nie jest postrzegany w ten sposób.

Dalej, w kwestii braku podobieństwa koncepcyjnego, skarżąca twierdzi, że Izba nie uwzględniła przedstawionych przez skarżącą dowodów odnoszących się do tego jak hiszpańscy konsumenci postrzegaliby, na gruncie językowym, słowa MAGIC SEAT.

Ponadto skarżąca twierdzi, że Izba nie wzięła pod uwagę tego, iż rodzaj towarów, właściwości odnośnego rynku oraz cechy krajowego konsumenta tych towarów przemawiają przeciwko występowaniu jakiegokolwiek prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Wreszcie, skarżąca uważa, że Izba w ogóle nie wzięła pod uwagę przedstawionych przez nią dowodów dotyczących tego, w jaki sposób odbywa się handel towarami tego rodzaju.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2006 r. — Xinhui Alida Polythene przeciwko Radzie

(Sprawa T-364/06)

(2007/C 20/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xinhui Alida Polythene Ltd (Xinhui, Chiny) (reprezentowana przez: C. Munro, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, na podstawie art. 230 WE, nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1425/2006 z dnia 25 września 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz kończącego postępowanie dotyczące przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Malezji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1425/2006 z dnia 25 września 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz kończącego postępowanie dotyczące przywozu niektórych worków i toreb plastikowych pochodzących z Malezji⁽¹⁾.